

تصمیم مهم فدراسیون فوتبال برای
برون سازی سازمان لیگ

لیگ در دست باشگاه‌ها

صفحه ۲

دیدار رئیس فدراسیون فوتبال با وزیر امور خارجه

گرفتن میزبانی برای ایجاد نشاط عمومی

صفحه ۲

وریا باید یک خط جلوتر بازی کند

موسوی انتخاب اول مجیدی برای دفاع راست

صفحه ۶

قاسم عسگری به عنوان سرپرست به ایتالیا رفت

محسن کاوه: مهربان برای علیرضا کریمی ریسک نکرد

صفحه ۲

مجتبی محرمی: صعود به جام جهانی سنگ محک
خوبی برای رئیس فدراسیون جدید است

سیاهان حریف پرسپولیس نمی شود

صفحه ۷

پاری سن ژرمن - بارسلونا، ساعت ۲۳:۳۰

زور مسی به امباپه می رسد؟

لیورپول - لایپزیگ، ساعت ۲۳:۳۰

لیورپول در محاصره کابوس

صفحه ۵

مس نوین کرمان - پرسپولیس؛ جمعه ساعت ۱۵:۰۰

پرسپولیس با مس نوین مثل لیگ برتری ها برخورد می کند یحیی و تجربه دردناک قشقایی

پیکان - استقلال؛ پنجشنبه ساعت ۱۷:۳۰

فرمان فرهاد به بازیکنان

جام حذفی را جدی می گیریم

عکس: نعم احمدی / ایران ورزشی

پرسپولیس ترکیب جدید را تمرین می کند؟

فرهاد و جام حذفی، خاطرات فراموش شده و رویاهای تازه

سریع است. از این رو، بازی دوم استقلال را با دقت بیشتری بررسی خواهند کرد تا ببینند کادرفنی جدید استقلال چقدر تیم برنده تری را می سازند و چه نمایشی را اجرا می کنند.

پرسپولیس اما در جام حذفی کار پیچیده ای را پیش رو ندارد. مس نوین کرمان از دسته دوم نمی تواند برای پرسپولیس بازی سختی تلقی شود، اگرچه جام حذفی با شگفتی هایش معنا و زیبایی پیدا می کند.

پرسپولیس حتی مشتاق است که در جام حذفی با ترکیب جدیدش بازی کند تا برای خود فرصتی تدارکاتی با مهره های جدید بسازد. برای یحیی گل محمدی همین بازی حذفی می تواند مقدمه تغییرات در ترکیب برای لیگ برتر باشد.

پیکان اگرچه تیم جذابی در این فصل نیست و توانسته خودی نشان دهد اما حذف زودهنگام از جام حذفی به مشکلات مربیان پیکان می افزاید و نتیجه گیری آنها را ضعیف تر جلوه می دهد.

فرهاد مجیدی اگر چه در اولین قدم مربیگری دوباره اش در استقلال، توانست فولاد را در لیگ برتر شکست دهد اما این قدم اول در لیگ، با پیروزی در جام حذفی تکمیل می شود. حذف از جام حذفی برای استقلالی که برای حفظ اعتبار فنی کادر جدیدش به جام نیاز مبرم دارد، فاجعه است و منجر به نگرانی برای آینده استقلال با مجیدی می شود.

استقلالی ها در بازی دوم با سرمربیگری فرهاد مجیدی و ترکیبش با فراز کمالوند، منتظرند تا ببینند شیب پیشرفت فنی تیم چقدر

دروغین بازگشت آندره آ استراماچونی که با ایده احمد سعادتمند، مدیرعامل وقت استقلال راه افتاد، فرهاد مجیدی را مجبور به استعفا کرد و تیمی آشفته به نام استقلال و یک سرمربی آشفته به نام فرهاد مجیدی در فینال جام حذفی، جام را به تراکتور و ساکت الهامی تقدیم کردند.

حالا در بازگشت دوباره فرهاد به استقلال، باز هم جام حذفی به او چشمک می زند. اگر قهرمانی در لیگ برتر را برای استقلال دشوار تصور کنیم، آبی ها جام حذفی را حتما نشانه گرفته اند و فرهاد مجیدی و همکارانش از این فصل یک جام می خواهند تا فصل آینده تیم خود را بسازند. مسیر رسیدن به این جام از بازی با پیکان می گذرد و همین بازی برای استقلال هرگز آسان نیست.

یادداشت مازیار گیلکان

رقابت هرچه در لیگ برتر نزدیک تر باشد، جام حذفی اهمیت بیشتری پیدا می کند و رقبای بیشتری برایش نقشه می کشند که ناکامی احتمالی در لیگ را با جام حذفی جبران کنند. این انگاریک جام زاپاس است.

جام حذفی برای فرهاد مجیدی خاطره خوشحال کننده ای را یادآوری نمی کند. فرهاد فصل گذشته در موقعیتی بود که می توانست با قهرمانی در جام حذفی پروژه اش با استقلال را به نقطه ای مطمئن برساند و آن را ادامه دهد اما اجرای ساختگی و

لیگ به صاحبانش برمی گردد

سرمقاله

آرمن ساروخانیان 7791@armen

یکی از اولین تصمیمات فدراسیون جدید فوتبال واکنداری برگزاری لیگ به باشگاه هاست و این سؤال مطرح می شود که چرا فدراسیون های قبلی این روند را در پیش نگرفتند؟ سال هاست که در فوتبال اروپا برگزاری مسابقات به عهده باشگاه هاست.

آنها بیش از هر کسی مشکلات و نیازهای شان را می شناسند و قطعاً بیشتر از هر مجموعه به نهاد دیگری دلسوز لیگ و منافع آن خواهند بود.

برای نهایی کردن این واگذاری واکنداری کارگروهی تشکیل شده و انتظاری می رود که این فرآیند در لیگ بیست و یکم عملی شود. در سال های گذشته باشگاه ها و هواداران اعتراضات مختلفی به روند برگزاری لیگ داشتند و انتظاری می رود که از فصل آینده شاهد شروع تغییرات در مسیر اصلاح آنها باشیم.

مهم ترین دغدغه لیگ در حال حاضر در آمدزایی است و در صورتی که مدیریت مسابقات به باشگاه ها سپرده شود، آنها می توانند برای رسیدن به حق پخش تلویزیونی، سهم تبلیغات دور زمین و سایر روش های متعارف در آمدزایی مذاکره کنند. در سال های گذشته انتقادات زیادی نسبت به فدراسیون و سازمان لیگ مطرح شده، ولی حالا خود باشگاه ها باید با این چالش روبه رو شوند و ممکن است بتوانند به راهکارهای جدیدی برسند یا با انگیزه بیشتری در این راه حرکت کنند.

شرط برگزاری مسابقات هم از دیگر موارد مورد اعتراض بوده. کیفیت پایین چمن برخی ورزشگاه ها، در دسرهای سفر به برخی شهرها که فرودگاه یا هتل ندارند، روز و ساعت برگزاری مسابقات و فاصله بازی ها از سایر موارد مورد اعتراض بوده و فدراسیون و سازمان لیگ بارها به جانبداری متهم شدند. انتظار می رود که این سازمان جدید پای کیفیت مسابقات بایستد و استانداردهای دقیقی برای لیگ تعریف کند. طبیعی است که باشگاه ها نسبت به کیفیت فنی و اجرای مسابقات لیگ حساس باشد، چرا که محصولی است که می خواهند با آن در آمدزایی کنند و خوب می دانند که بدون یک لیگ جذاب، رسیدن به درآمد و سود پیچیده تر خواهد بود.

امتیاز دیگر این طرح سبک شدن یار فدراسیون است و این مجموعه می تواند روی وظایف ذاتی اش، یعنی توجه به تیم های ملی، توسعه فوتبال و بحث آموزش متمرکز شود. فدراسیون ها در تمام دنیا تنها مسئول برگزاری لیگ های آماتور هستند و سراغ در دسرهای لیگ های حرفه ای نمی روند. برنامه های بلند مدت فدراسیون متمرکز روی توسعه و آموزش مربیان و بازیکنان پایه و برنامه های میان مدت و کوتاه مدت آن توجه به تیم های ملی در دردهای مختلف است.

ممکن است این سازمان جدید در شروع مشکلاتی داشته باشد. ولی انتظاری می رود باشگاه ها به مرور برگزاری مسابقات به تبحر بیشتری برسند و در آینده نزدیک بتوانند لیگ را با کیفیت و شرایط بهتر برگزار کنند.

یک مثال برای توصیف بازیکنان طلبکار

عالیجنابان محترم

قراردادها و اعمال بندها و توافقات حقوقی، یکی مثل سوشا مکانی از دید قوانین و مقررات، مستحق دریافت چنین وجهه گزافی شده و باشگاه پرسپولیس، به عنوان شخصی که مورد بیشترین بی احترامی، در این داستان واقع شده، موظف است دیر یا زود چنین رقمی را تسویه کند، بهتر است خود حضرتش ووکیل پیکارو همیشه در صحنه اش، به ابزار قانونی جاری متوسل شده و طلب شان را وصول کنند.

دستاویز قرار دادن واژگان محترمی مثل احترام برای توجیه عملی (که اساساً نیازی به توجیه ندارد)، چیزی جز توهین مکرر به مخاطبان و هواداران باشگاه پرسپولیس نیست. بهتر نیست در سکوت پولشان را بگیرند و روی اعصاب مخاطبان راه نزنند؟ این قاعده درباره سایر همقطاران عالیجناب سوشا مکانی هم صدق می کند. عالیجنابان محترم.

احترامی که او باید برای تیم، همبازیان و هوادارانش قائل می شد، می گنجید؟

سوشا مکانی، به هر دلیل، استمرار حضورش در پرسپولیس را مرمون حمید درخشان است که با ترجیح او به نیلسون، خارج از قواعد حرفه ای مبتنی بر شایسته سالاری، فرصت یافت تا در ویتترین پرسپولیس باز هم دیده شود و بازارش را حفظ کند. همین کنش، خود نوعی بی احترامی به همه پرسپولیسی ها بود. به عبارت دیگر، حضور سوشاد در پرسپولیس که منجر به استحقاق او برای دریافت چنین دستمزدی شده، خود ناشی از یک بی احترامی حرفه ای بود. حالا او از کدام احترام دم می زند و اساساً چقدر با احترام و حرمت گذاری آشناست؟

یکی به سوشادآوری کند، احترام دیدن بدون احترام گذاشتن، ناقص و بی ریشه است و توقع آن هم نابه جا. حالا که در نتیجه ناپلیدی مدیران در عقد

احترام گذاری و احترام پذیری است. آنجا که شما باید در قبال تعهدات اخلاقی و حرفه ای واجتماعی، نسبت به جایگاهی که دارید پاسخگو باشید. حالا جناب والا مقام مکانی به ما بگوید، در قبال احترامی که از مدیران و هواداران پرسپولیس مطالبه می کند، چقدر احترام گذاشته است؟

آیا جز این است که حضورش در پرسپولیس، همواره همراه با حاشیه هایی از جنبه های مختلف بوده است؟ مگر نه اینکه سهل انگاری های فنی و عدم تمرکز او به خاطر نمایش های اغراق آمیز و تعصب نمایانه اش یک قهرمانی را از پرسپولیس گرفت؟ که اگر دوسه گل، در نتیجه همان اهمال کاری ها کمتر خورده بود (که می توانست)، حالا پرسپولیس برای ششمین قهرمانی متوالی اش می گنجید؟ اینها هست و اینها، همه نیست.

مستقیماً به پرسپولیس رسید، در کدام قسمت از

القباب، حس احترام طلبی حضرتش را راضا کند و ما هم متهم به بی احترامی نشویم.

سوشا مکانی بازیکن عجیبی است. از آنهایی که فقط خود را صاحب حق می دانند و اساساً برای طرف مقابل، قائل به حق چندانی نیستند. او حالا، برای دریافت مطالباتش که حاصل عملکرد مشعشع همان مدیرانی است که ذکرشان رفت، به واژه پر مبطراق احترام آویزان شده است اما آیا اواقعا و بلکه نتیجه اتفاق و تصادف بوده است. یکی از برجسته ترین نتایج ورود آدم ها/مدیران اشتباهی، تورم خوفناک بازیکنان سالاری و بازیکن محوری است. جایی که حالا آش قیمت ها و هزینه ها، نسبت به کارایی و عملکرد، چنان شورش کرده، که خود آتشیز هم از چشیدن دستپختش اکراه دارد.

با پذیرش چنین فرضی، می رسم به فرمایشات گهربار حضرت عالیجناب سوشا مکانی. امیدوارم این

یادداشت علیرضا مویدی فر

همین ال کار بگویم. این فرضی وارد است که فوتبال ایران مبتلا به بیماری مزمن مدیریت اشتباهی است. مدیریت که حاصلش عقبگرد و در بهترین حالت، در جازدن فوتبال ماست. اگر پیشرفت و موفقیتی هم بوده، نه حاصل ایده و تفکر و راهبرد، بلکه نتیجه اتفاق و تصادف بوده است. یکی از برجسته ترین نتایج ورود آدم ها/مدیران اشتباهی، تورم خوفناک بازیکنان سالاری و بازیکن محوری است. جایی که حالا آش قیمت ها و هزینه ها، نسبت به کارایی و عملکرد، چنان شورش کرده، که خود آتشیز هم از چشیدن دستپختش اکراه دارد.

با پذیرش چنین فرضی، می رسم به فرمایشات گهربار حضرت عالیجناب سوشا مکانی. امیدوارم این

ویژه نامه آخر هفته
ایران ورزشی را
هر پنجشنبه از
روزنامه فروشی ها
بخواهید

سالنامه ایران ورزشی به زودی در دو بخش منتشر می شود

بررسی اتفاقات ورزش ایران در قرن اخیر + ویژه نامه المپیک